

Kodifikační úsilí v oblasti diplomacie⁶³ (včetně diplomatického protokolu) bylo do současnosti spjato především s Organizací spojených národů. Do konce 80. let 20. století byla OSN v důsledku studené války vysoce polarizována, ale přesto v některých oblastech (včetně již zmíněné kodifikační činnosti) poměrně akceschopná. Oba hlavní soupeři světové geopolitiky čas od času využívali (a ještě častěji zneužívali) půdu OSN jako forum pro propagaci svých myšlenek a bylo v jejich zájmu účastnit se plně většiny aktivit této největší mezinárodní organizace, už jen proto, aby nedali zbytečný prostor úhlavnímu nepříteli. S koncem bipolárního světa silí hlasy volající po reformě OSN a posílení její role. Na druhou stranu nelze přehlédnout upadající prestiž Spojených národů a rostoucí neakceschopnost, která přímo vybízí k „obcházení“ této organizace. Nabízí se tedy otázka, do jaké míry je OSN (ať už ve stávající podobě či po případné reformě) schopna přijmout a především prosadit významnější kodifikační akty. Do jisté míry se tak otvírá prostor pro regionální organizace, obzvláště pak v souvislosti s obecným trendem posilování regionální spolupráce. Velkou neznámou zůstává možný dopad nového aspektu na mezinárodní scéně, a to supranacionality Evropské unie, především pokud dojde k naplnění federalistických vizí.